

عنوان مقاله:

افراطی گری اسلامی و علل گسترش آن در افغانستان و پاکستان/محمدطاهر رفیعی

محل انتشار:

دوفصلنامه جریان شناسی دینی معرفتی در عرصه بین الملل، دوره 0، شماره 21 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

خلاصه مقاله:

جهان اسلام بهخصوص افغانستان و پاکستان در چند دهه اخیر شاهد شکل گیری و رشد جریان های گوناگون با افکار متفاوت بوده است که بیشتر آنها با عناوینی همانند «افراطی گری مذهبی»، «اسلام گرایی»، «رادیکالیسم» و «چپس» تروریسم شهرت یافته اند. از اهداف و انگیزه های برخی اشخاص، مراکز و نهادهای مذهبی و همین طور سیاست های پلید استعمار و استکبار می توان به عنوان مهم ترین عوامل تاثیرگذار در این زمینه نام برد. در این میان چه بسا میان اصطلاح «افراطی گری» با عناوین مشابه آن، خواسته یا ناخواسته خلط می گردد؛ درحالیکه بسیاری از جریان های مذهبی خواسته های حق طلبانه و مطابق با موازین شرعی دارند و خطمشی آنان از کسانی که به خشونت های نامتعارف مذهبی و قومی دامن می زنند، جداست؛ بنابراین در نوشتار حاضر، ضمن بررسی ماهیت افراطی گری و شاخصه های اصلی آن، بهویژه در افغانستان و پاکستان، نقش دو عامل دخالت های خارجی و شیوه آموزش حاکم بر مدارس مذهبی، به عنوان بسترها و محرک های اصلی در این زمینه، مورد توجه قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

افراطی گری، تروریسم، رادیکالیسم، افغانستان، پاکستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1855535>

